

JAROMĚŘICKÝ LETÁK FARNOSTI

LEF

Číslo 255

19. 4. 2026 - 14. 6. 2026

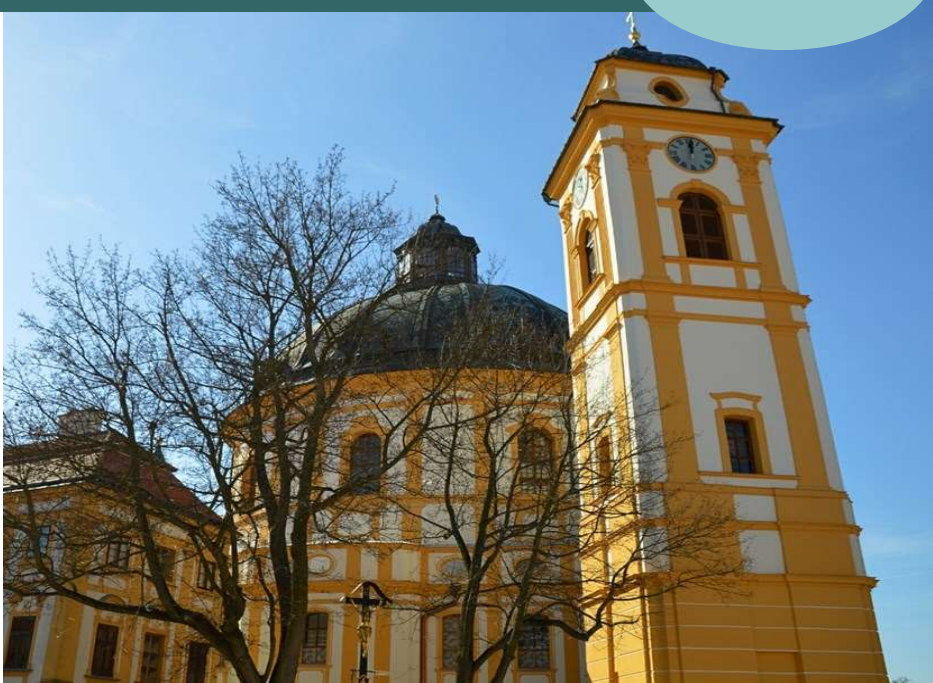
Kalendář:

- ◆ 26. 4. v 15.00 hod. v Lidovém domě Loutkohrádky „Vrat'me loutky do pohádky“
- ◆ 21. 4. v 18.00 hod. setkání farních akolytů v kostele v Moravských Budějovicích
- ◆ 1. 5. bude otec Tomáš navštěvovat nemocné
- ◆ 2. 5. v 17.00 hod v kostele sv. Markéty pobožnost první soboty
- ◆ 13. 5. v 18.00 hod. Chvály v kostele sv. Markéty
- ◆ 17. 5. v 15.00 hod. v kostele sv. Markéty benefiční klavírní koncert, vystoupí Justýna Černá
- ◆ 29. 5. po celé ČR Noc kostelů
- ◆ 31. 5. v 9.30 hod. v kostele sv. Markéty při mši svaté 1. svatě přijímání dětí základní školy
- ◆ 7. 6. společná mše svatá našeho děkanství v Lukově v 10.00 hod., se společným obědem
- ◆ 5. 6. bude otec Tomáš navštěvovat nemocné

(Pokračování na stránce 2)

Jsmo na webu!

www.farnostjaromerice.cz

Naši kněží na pouti ve francouzském Arsu, působišti sv. Jana Maria Vianneye

Osmdesát kněží naší diecéze se společně s biskupem Pavlem Konzbulem vypravilo na pouť do Francie. Jejich cílem bylo městečko Ars, kde žil a působil svatý farář arský, patron kněží. „V souvislosti s blahořečením Jana Buly a Václava Drboly se letos v rámci pravidelných rekolekcí pro kněze v diecézi věnujeme tématu Identity diecézního kněze. Proto jsme našim duchovním nabídli možnost osobně se vypravit do míst, kde působil svatý Jan Maria Vianney.

Zveme je na společnou pouť, kterou mohou pojmout jako vlastní duchovní obnovu, jako příležitost ke sdílení ve společenství s ostatními kněžími a s odstupem od svých farností a každodenních povinností,“ vysvětlil před odjezdem záměr pobytu generální vikář Pavel Kafka.

Na program pouti byla prohlídka Arsu a míst spjatých se životem svatého faráře arského a mše svatá v místní bazilice, kde jsou uloženy jeho ostatky. „Ars je místo, které si uchovává určitou skromnost. Nenajdete tam milion hotelů ani stánků, jak jsme často zvyklí z jiných poutních míst. Jako by farář arský vtělil svoji skromnost i do této vesnice. Všechno je tím pádem autentické a může na člověka promlouvat přímým způsobem. I ticho, které tam převládá, pomáhá lépe vnímat, co pro svůj život a pro svoje kněžství potřebuje.“

Duchovní obnovu pro kněze vedl oblát P. Vlastimil Kadlec, který ve své katechezi mimo jiné upozornil na to, že kněžství se nedá stavět na talentech, darech ani schopnostech. „Na faráři arském to jde vidět krásně. I přes svoje nedostatky prostě mohl být a byl svatým knězem. Takže nevím, podle čeho si Bůh volí své kněze, ale vím, že pokud svoje kněžství budeme prožívat vždy v kontextu lásky tak, jako se o to snažil právě Jan Maria Vianney, pak můžeme růst ke svatosti a vést k ní i druhé. A to je koneckonců povolání každého křesťana, protože všichni máme nějakým způsobem účast na Kristově kněžství,“ dodává P. Martínek.

- ◆ 10. 6. v 18.00 hod. Chvály
v kostele sv. Markéty
- ◆ 13. 6. v 18.00 hod. v kostele
sv. Markéty koncert skupiny
GOOD WORK

Mimo farnost:

- ◆ 6. 6. od 8:00 do 18:00 hod.
blahořečení kněží Jana Buly
a Václava Drboly v Pavilonu P a Z
na Brněnském výstavišti,
celodenní otevřený program pro
širokou veřejnost, blahořečení
nespravedlivě odsouzených
a popravených kněží naší diecéze

TERMÍNY SCHOLIČKY:

- ◆ 21. 4. 2026
 - ◆ 5. 5. 2026
 - ◆ 19. 5. 2026
 - ◆ 2. 6. 2026
- od 17:00 hod. v kostele
sv. Markéty (bývalá dětská kaple)
- 26. 4. a 31. 5. 2026 doprovod
nedělní mše svaté

TERMÍNY SCHOLY:

- ◆ 28. 4. 2026
 - ◆ 12. 5. 2026
 - ◆ 9. 6. 2026
- od 17:00 hod. v kostele
sv. Markéty (bývalá dětská kaple)
- 26. 4. a 31. 5. 2026 doprovod
nedělní mše svaté

TERMÍNY SPOLČA:

- každou sudou sobotu
od 17.00 hod. v kostele
sv. Markéty

Zkouška chrámového sboru

- ◆ každou neděli od 18.00
hod. v Lidovém domě.
- 24. 5. 2026 doprovod nedělní
mše svaté

Úvodní slovo

Moji milí farníci,

velikonoční čas nám opět přinesl vzpruhu do našeho duchovního života. Připomněl nám, že právě teď a tady se odehrává naše setkání se Vzkříšeným.

Při velikonoční liturgii nejde jen o vzpomínání nebo pouhou připomínku. Jde o skutečné setkání – setkání, které proměňuje život. Ne však tak, že by s naším křtem nebo pouhou návštěvou kostela zmizely všechny starosti, nemoci a životní těžkosti.

Podívejme se na apoštoly. Setkání se vzkříšeným Kristem zásadně proměnilo jejich pohled na život i na svět kolem nich. A přesto – navenek se nezměnilo téměř nic. Farizeové vládli dál, Římané pokračovali v okupaci a útlaku židovského národa, možná ještě tvrději než dříve.

Co se tedy po prvních Velikonocích změnilo?

Na první pohled nic. Svět zůstal stejný.

A přece tu byla malá skupinka apoštolů, kteří začali svědčit o tom, že se setkali s Ježíšem – že na vlastní oči viděli a zažili věci, které přesahují lidské chápání. Putovali po Izraeli i po městech Římské říše, vyprávěli své zkušenosti a postupně je zachycovali i písemně.

A tak, i když svět zůstal plný násilí, brutality, otroctví a válek, apoštolská zvěst se díky jejich víře šířila dál a dál – až do celého tehdy známého světa.

Apoštol Petr, obyčejný rybář, se dostal se svým svědectvím až do Říma. Tam, v lidsky bezvýznamné situaci, byl popraven jako svědek Krista. Podle lidských měřítek tam mělo všechno skončit. A přece – právě na místě jeho hrobu dnes stojí jeden z největších chrámů světa a centrum křesťanské víry.

Co se tedy během těch staletí změnilo?

Co se muselo stát, že příběh Ježíše oslovuje po generace miliony lidí?

Odpověď možná neleží jen v dějinách, ale i v našich životech.

To, co proměnilo apoštoly, nebyla změna okolností ani náhoda, ale setkání s živým Kristem. A právě tato zkušenost se předává dál – z generace na generaci, z člověka na člověka.

Křesťanství není především soubor myšlenek nebo morálních pravidel, která mohou někomu připadat sympatická. Víra je vztah. Je to živé a osobní setkání, které člověku dává novou naději i uprostřed nezměněného světa.

Možná i my někdy čekáme, že víra změní naše životní okolnosti. Ale Bůh často začíná jinak – proměňuje naše srdce, náš pohled i naši odvahu. A právě tím se postupně proměňuje i svět kolem nás.

Velikonoce nás proto znovu zvou: nejen vzpomínat, ale setkat se. Nejen věřit „něčemu“, ale důvěřovat Někomu.

(pokračování na straně 3)

Ježíš řekl: „Kažte evangelium všemu stvoření!“

A možná právě tady se dotýkáme i tématu, kterému se často vyhýbáme – naší vlastní konečnosti. Každý z nás jednou dojde na konec své pozemské cesty.

Apoštol říká: „Vím, komu jsem uvěřil.“

A právě tato jistota dává člověku naději, která přesahuje i hranici smrti.

Ale než se tak stane, jsme zváni k něčemu důležitému: nebýt jen příjemci a „konzumenty“ víry, ale také jejími svědky.

Každý z nás může být apoštolem naděje tam, kde ji lidé ztrácejí. Můžeme být nositeli radosti víry pro ty, kteří žijí bez naděje a vidí před sebou jen svou konečnost.

A tak si možná můžeme položit jednoduchou otázku:

Komu mohu svým životem ukázat, že Kristus opravdu žije?

Váš otec Tomáš

Letošní rok ve znamení blahořečení kněží Jana Buly a Václava Drboly

V sobotu 6. června ve 14.00 hodin bude v naší diecézi při slavnostní mši svaté v Brně vyhlášeno blahořečení nespravedlivě odsouzených a popravených kněží naší diecéze. Tito kněží byli ve vykonstruovaných procesech komunistickou diktaturou odsouzeni a připraveni o život.

Na tuto významnou událost bude z naší farnosti vypraven autobus, abychom se mohli společně a pohodlně zúčastnit této slavnosti celé brněnské diecéze. Přihlašovat se můžete v kostele. Cena jízdného bude upřesněna. Připomínáme také nutnost registrace na tuto akci prostřednictvím webových stránek www.buladrbola.cz.

V neděli 7. června bude tato slavnost pokračovat také v našem děkanství, a to v Lukově. Z tohoto důvodu se v našich farnostech dopolední nedělní mše svaté ruší; sloužena bude pouze večerní mše v 19.00 hodin. I na tuto slavnost pojedete od kostela autobus. Přihlásit se můžete opět v kostele. V Lukově bude zajištěn také společný oběd.

U příležitosti této události naše farnost Jaroměřice objednala a pořídila relikviář z akademické dílny Mistra Olivy z Velehradu. Do této schránky budou uloženy ostatky těchto kněží k liturgické účtě. Relikviář bude v prvních měsících po blahořečení umístěn v Brně v katedrále a na podzim bude přenesen do našeho kostela.

Slavnostní instalace a požehnání relikviáře v našem kostele proběhne v neděli 25. října při mši svaté v 9.30 hodin. Při této příležitosti zazpívá sbor Musica Animata z Třebíče.

Součástí připomínky této události bude také instalace výstavy v kapli sv. Josefa, která přiblíží život těchto blahoslavených kněží. Předpokládané zpřístupnění výstavy je plánováno na příští turistickou sezonu.

otec Tomáš

Liturgické texty

4. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2,14a.36-41
2. čtení: 1Petr 2,20b-25
Evangelium: Jan 10,1-10

5. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 6,1-7
2. čtení: 1Pt 2,4-9
Evangelium: Jan 14,1-12

6. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 8,5-8.14-17
2. čtení: 1Pt 3,15-18
Evangelium: Jan 14,15-21

7. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 1,12-14
2. čtení: 1Pt 4,13-16
Evangelium: Jan 17,1-11a

Slavnost Seslání Ducha Svatého

1. čtení: Sk 2,1-11
2. čtení: 1Kor 12,3b-7.12-13
Evangelium: Jan 20,19-23

Slavnost Nejsvětější Trojice

1. čtení: Ex 34,4b-6.8-9
2. čtení: 2Kor 13,11-13
Evangelium: Jan 3,16-18

10. neděle v mezidobí

1. čtení: Oz 6,3-6
2. čtení: Rim 4,18-25
Evangelium: Mt 9,9-13

11. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 19,2-6a
2. čtení: Rim 5,6-11
Evangelium: Mt 9,36-10,8

Jak to bylo s relikviemi svatých

Uctívání relikvií bylo běžnou součástí křesťanství už ve starověku. V českých zemích byl kult svatých součástí liturgie už za doby sv. Cyrila a sv. Metoděje a za vlády Karel IV. nastala jejich mimořádná koncentrace. V době husitských válek bylo uctívání relikvií odmítané a docházelo k ničení relikviářů. Po bitvě na Bílé hoře přinesla rekatolizace silnou vlnu znovuobjevování a vystavování relikvií. To je doba, které se týká i relikvií v jaroměřickém kostele sv. Markéty. Pro uctívání svatých byl zásadní II. nikajský koncil (v roce 787), který potvrdil legitimitu uctívání obrazů a relikvií a stanovil rozdíl mezi klaněním (latria), které náleží pouze Bohu a uctíváním (proskynesis/veneratio), které může být prokazováno ikonám a ostatkům svatých. Tridentý koncil (v letech 1545–1563) reagoval na reformaci a znovu potvrdil oprávněnost uctívání svatých a jejich ostatků.

Renesance a humanismus stály u zrodu nového uměleckého a životního stylu zvaného baroko. Tento styl výrazně proměnil krajinu vznikem celé řady staveb, soch, kapliček a božích muk, které krajinně propůjčovaly spirituální rozměr. Náboženský život byl doplněn velkým množstvím slavnostních událostí spojených s procesími, poutěmi a slavnostmi.

V raném novověku (cca 1500–1800) byla značná část obyvatelstva negramotná, zvláště na venkově. Víra se proto výrazně zprostředkovávala obrazem, rituálem a dramatem. Zásadní roli hrály pašijové hry, procesí (např. Boží Tělo) a také slavnostní přenášení relikvií. V roce 1578 byly objeveny v Římě staré katakomby na Via Solaria a následovaly další komplexy (sv. Kalista, sv. Šebestiána). Na základě toho vznikla „renezance kultu mučedníků“. Na „těžení“ svatých těl byli určeni církevní hodnostáři. Identifikace těl probíhala podle znaků (nápisy, palma, symboly jako chrismon), ale v mnoha případech nebylo možné bezpečně určit identitu ani okolnosti mučednictví. K identifikaci ostatků byla často doplňována obecná latinská jména jako Felix (Šťastný), Justus (Spravedlivý), Innocent (Nevinný), Colomba (Holubice), Honorata (Ctnostná), Munditia (Čistota), Victoria (Vítězná) apod. Těla byla odívána do drahých oděvů či pozlacené zbroje, lebky zahalovány do mušelínu. Podle dekretu z 10. 5. 1668 se také distribuovaly nádobky s vonnými esencemi, označované za krev těchto mučedníků. Proto je důležité odlišit tzv. katakombálního světce od historicky doložených osob.

V letech 1657-1791 bylo v českých zemích 35 000 donací z katakomb. Každý přenos relikvií byla obrovská a nákladná slavnost. Např. přenesení ostatků sv. Olympia do Znojma stálo 8 tisíc zlatých, což byla cena 4 měšťanských domů. Relikvie vydával papež nebo resp. kardinál, vikář římské diecéze, případně pověřený úředník Apoštolské komory. Ten vydal autentiku, která stvrzovala pravost relikvie a obsahovala jméno světce (často nově přidělené), potvrzení, že ostatky pocházejí z katakomb a papežskou pečeť. Po přivezení do země relikvie nemohla být veřejně vystavena ani nebylo možné ostatky uložit do oltáře bez souhlasu příslušného místního ordináře (pro nás olomouckého biskupa (od roku 1777 arcibiskupa).

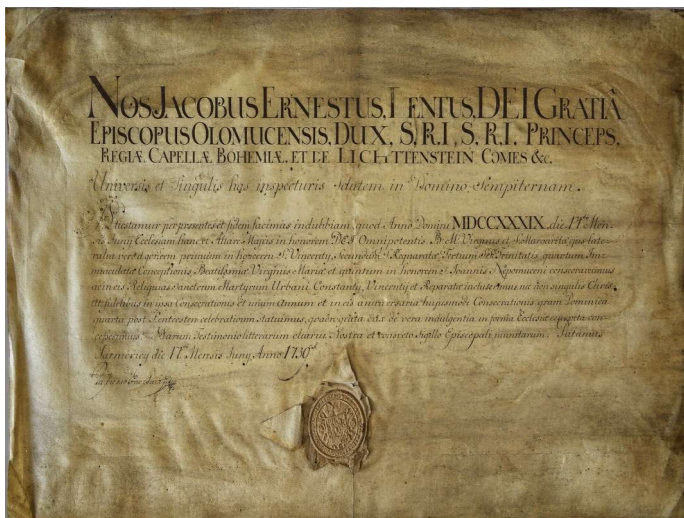
Ostatky byly přenášeny z místa blízkého uložení ostatků, což suplovalo přenesení relikvií z Říma. Slavnostní průvod procházel slavnostně vyzdobenými cestami až k místu určení. Byla stavěna tzv. pegmata, což byla dočasná slavnostní pódia (kulisy určené pro obřady, procesí a veřejnou reprezentaci) o výšce i několika desítek metrů vystavěná podél trasy slavnostního procesí na městských náměstích, před hlavním portálem, nebo před vítězným obloukem chrámu. Pegmata sloužila jako místo pro kazatele, jako scéna pro slavnostní uvítání relikvie (tzv. adventus) nebo pro vystavení „katakombálního“ těla.

Umístění relikvií v našem kostele je stvrzeno ve světicí listině podepsané Jakubem Arnoštem, z Boží milosti biskupem olomouckým, vévodou Svaté říše římské, knížetem české kaple a hrabětem z Lichtensteinu, etc. etc. Je zde uvedeno: „Dovšedčujeme a ověřujeme, tímto, bez jakýchkoliv pochyb, že jsme L.P. 1739 dne 14. června v tomto kostele posvětili kostel, a hlavní oltář ke cti Boha všemohoucího, blahoslavené Panny Marie a svaté Markéty, postranní oltáře pak první ke cti sv. Vincence, druhý ke cti sv. Reparáty, třetí ke cti Nejsvětější Trojice, čtvrtý ke cti Neposkrvněného Početí Panny Marie, pátý ke cti sv. Jana Nepomuckého a vložili jsme do nich ostatky sv. mučedníků Urbana, Konstace, Vincence a Reparáty.“

(pokračování na str. 5)

Jak to bylo s relikviemi svatých

Svěťící listina z roku 1739

Ve farní kronice je uvedeno: „Jeho jasnost pan Svaté říše římské hrabě z Questenberga, patron kostela přivezl tělo sv. Vincence, mučedníka se svatou krví ve skleněné ampulce, které bylo pro různá nedorozumění prozatím uloženo v kostele sv. Jana Křtitele v Lukově. Toto svaté tělo bylo tam uloženo dne 23. a odpočívalo tam až do 9. října roku 1701, kdy bylo přeneseno s velkou slávou do kostela sv. panny Markéty a sv. Vincenc se stal spolupatronem naší farnosti a byl vystaven k veřejnému uctívání na základě papežské buly a autority Vídeňské konzistoře a Olomouckého biskupství. Byl takový nával lidu, že je to až těžko vypsat. Kněží bylo 32. Svaté ostatky neslo 8 levitů za hlaholu trubačů a hudebníků. U 3 vchodů do města byly zřízeny triumfální brány, a to u kamenného mostu, u radnice a hřbitova, jakož i u kostela s různými, umělecky provedenými nápisy. V kostele u velkého oltáře byla zřízena čestná lóže, dosahující až ke stropu, v němž ve výšce 3 schodů byla tato svatá zástava uložena, kolem níž po 8 dní hořelo 48 velkých svící a 12 pochodní. Po 8 dní bylo toto svaté tělo vystaveno veřejnému uctívání pro přespólní. Uctívání tohoto svěťce vřele doporučuji svým nástupcům.“ Podle datace je jisté, že ostatky sv. Vincence se přenášely ještě do předchozího kostela.

O několik let později ještě pan děkan Chvilíček přidává záznam o sv. Reparátě: „Toto svaté tělo s ampulkou krve bylo posláno z Říma Jeho jasnosti Janu Adamu Questenbergovi na jeho žádost v roce 1737. Zdali a s jakou slávou bylo toto svaté tělo přeneseno do kostela, o tom jsem nenašel nikde záznamu. On totiž veledůstojný Pán Pavel Polach, farář a děkan jaroměřický

tehdy již v Pánu odpočíval a on byl jediný z mých předchůdců, který veškeré události svědomitě zapisoval. Pouze to jsem slyšel ještě za života výše zmíněného vznešeného pana hraběte, že každý rok bylo dne 8. října a svaté zpěvy ku cti sv. Reparáty, stejně jako 22. ledna ke cti sv. Vincence a k výkonu této bohoslužby byli zváni cizí kněží, které s místními kněžími pozval Jeho Jasnost pan hrabě k snídani.“ V archivu farnosti se však dochovalo několik autentik stvrzujících přítomnost relikvií (vitrína v severní chodbě kostela). Relikviáře sv. Jana Nepomuckého a sv. Jana Sarkandra jsou osazeny dřevěnými figurínami. Relikviáře sv. Vincence a sv. Reparaty jsou kostrové a do dnešní podoby je nechal opravit v roce 1969 v klášteře v Lechovicích u Znojma pan děkan Václav Kuchler. Nápisy na vlysech u oltáře sv. Jana Nepomuckého a sv. Vincence jsou původní. Nápisy u oltáře sv. Reparaty a sv. Jana Sarkandra se nedochovaly, a proto byly použity texty z Martyrologia.

Autentika k ostatkům sv. Markéty

V kostele nechybí ani autentika k získání ostatků sv. Markéty, patronky našeho kostela, vystavená jménem z Boží milosti arcibiskupa melitenského, apoštolského protonotáře, preláta papeže Benedikta XIII. a asistenta papežského stolce Františka Bedřicha Bajulivuse z Jordanis, s textem: „Všem a jednotlivým, kdož tyto naše listiny uvidí, činíme nepochybnou víru a dosvědčujeme, že nám byly předloženy jisté svaté ostatky, které jsme uznali za věrně vyňaté z autentických míst a opatřené pravými doklady i pečeti. (pokračování na str. 6)

Jak to bylo s relikviemi svatých

Z nich jsme vyňali následující, totiž část ze svatých kostí svaté Markéty, panny a mučednice, kterou jsme s úctou uložili a umístili do stříbrného oválného relikviáře opatřeného dvojím křišťálovým sklem, dobře svázaného hedvábnou šňůrou červené barvy a uzly zajištěného v červeném španělském vosku s malou vtisknutou pečetí pro potvrzení pravosti, k větší slávě Boží a k úctě svaté Markéty jsme ji darovali a postoupili nejjasnějšímu a nejvznešenějšímu pánu, pánu hraběti Svaté říše římské z Questenbergu, aby mohl řečenou svatou relikvií u sebe uchovávat, jiným darovat, mimo město zasílat a v jakémkoli kostele, oratoři či veřejné kapli vystavovat k uctívání věřících a umístit ji tam. Na svědectví toho jsme dali tento list vlastní rukou podepsat a svou pečetí opatřit. Dáno v Římě za branou Portuenskou dne 13. dubna léta 1729. Fr. arcibiskup melitenský. Všude zdarma.“

Nezbývá než vyslovit názor, že svatí z ukrytých relikviářů v našem kostele a legendy o nich pro nás zůstávají tajemstvím, které nemá konce. Je otázkou, jestli jsou relikvie skutečně sv. Vincence (Vítězný), sv. Reparaty (Obnovená), sv. Markéty (Perla) nebo jim byla tato jména přidělena. Ale je toto tajemství důležité, není to jedno?

zpracoval: Pavel Prokop

Zdroj: farní archiv; přednáška Mgr. Petra Eckla o sv. Olympovi, který je spolupatronem města Znojma; <https://chatgpt.com>; <https://cs.wikipedia.org>.

Pokračování rozhovoru s paní Šimečkovou z farního zpravodaje č. 254

Na jaroměřické faře v 50. letech působili tři kněží:

- ♦ otec Jan Podveský, vynikající hudebník
- ♦ otec Jan Fiker, zpěvák a skladatel
- ♦ otec Josef Valerián, vynikající kazatel

P. Josef Valerián

Otec Valerián přišel na naši faru hned po vysvěcení v roce 1949. Brzy poznal, že otec Podveský má velký vliv na myšlení zdejších farníků. Rozhodl se, že on bude působit hlavně mezi mládeží. Přál si, aby mládež byla vzdělaná jak po stránce společenské, tak i duchovní. Započal tedy studiem Písma svatého. Každé nedělní odpoledne na faře měl promluvu a výklad k jednotlivým úryvkům z Písma. Studium bylo zakončeno soutěží v Třebíči. Jeho plodná práce byla narušena neoprávněným zatčením jeho sestry Olgy. Tuto skutečnost nesl velice těžce a nebylo překvapením, že jeho postoj k současné situaci se projevil i v jeho kázáních. Jeho poučení a slova potěšení byla velmi velkým životním povzbuzením. Jeho kázání byla hojně navštěvována, a to jak lidmi věřícími, tak i lidmi odlišných názorů.

A tak se stalo, že jednou vystoupil otec Valerián na kazatelnu, rozhlédl se po kostele a řekl: Dnes sem přišel někdo se špatným úmyslem, kázat nebudu a pomodlíme se za něj růžencem. Jeho statečný a neohrožený postoj a velký vliv na věřící způsobil zájem o jeho osobu ze strany státních orgánů. Stal se sledovaným a podezřelým. Sledování vyvrcholilo akcí státní bezpečnosti, při níž byli Podveský i Valerián zatčeni. Svůj statečný postoj projevil otec Valerián tím, že odmítl následovat bezpečnost, protože je nevinen. Byl odvezen do vazby a i když obvinění odmítl, byl nevinně odsouzen a začala jeho životní křížová cesta. Po všech utrpeních byl rehabilitován a dožívá se požeňnaného věku všemi vážen a obdivován za statečnost. I my, celá naše farnost na něj s úctou a láskou vzpomínáme a vyprošujeme mu k jeho síle, trpělivosti a k radosti Přátel Milostí, ochranu jeho svatého Patrona a Panny Marie. Za jeho příkladný a těžce zkoušený život ho jistě odmění Bůh, neboť jeho víra, charakter se nezlomili.

Můžete mít radost Důstojný otče, že mládež, kterou jste vedl, také nezklamala. Vytrvala ve víře ve škole i v životě.

(pokračování na str. 7)

Pokračování rozhovoru s paní Šimečkovou

Alfa a omega

P. Jan Podveský

Otec Podveský byl skvělý pedagog s lidským přístupem. Povzbuzoval talentované žáky, pomáhal jim i finančně. Učil slušnosti a zdvořilosti.

Měl velký smysl pro humor a aktivně se podílel na společenském i duchovním životě obce. Jeho život byl poznamenán totalitou, ale jeho víra a charakter zůstaly pevné. Byl skvělý pedagog, hlasatel Božích pravd s lidským přístupem. Sledoval projevy svých žáků a jakmile zjistil nadání ke studiu, usiloval o další vzdělání. Promluvil s rodiči a když u nich nebyla finanční možnost, vzal si studia sám na starost a finančně pomáhal jak studentům, tak i všem ostatním potřebným.

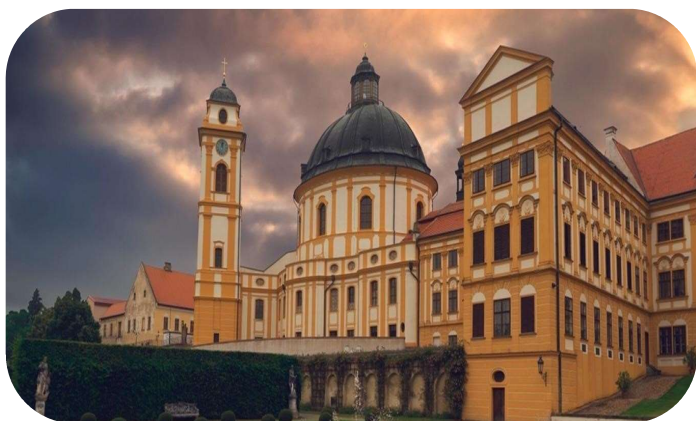
Vychovával nás ve škole ke slušnosti, zdvořilosti. Říkal: „S kloboukem v ruce projdete celý svět.“ Zúčastnil se také veřejného života. Během války se zapojil do místního odboje proti nacistům, na faře schovával zbraně.

Po válce byl aktivním členem Lidové strany, Orla a Jednoty sv. Josefa. Pomáhal při zkouškách na divadla, která se tehdy hodně hrávala, besídek k různým příležitostem a také působil v kapele, kterou Lidová strana založila.

Hrál mistrně na trubku a svoje věřící svolával na půlnoční troubením Tiché noci z kostelní věže. Hlas jeho trubky byl kouzelný.

Jeho plodný život byl narušen a těžce zkoušen totalitou. Jeho víru, charakter a duševní vlastnosti však ani tato zlá a dlouhá doba nezlomila.

*Bývalá žákyně Ludmila Šimečková
Jaroměřice n. R. dne 4. 11. 2011*

A Ω

Alfa a omega jsou dvě důležitá symbolická písmena.

Označují se jimi Ten, jenž je začátkem i koncem všeho bytí. I člověk používá různá přirovnání pro svůj život – život plyne jako řeka, která má také začátek a konec. Nebo že vstupujeme na jeviště světa, abychom tu odehráli svoji úlohu. K jevišti někdy patřívá i opona. Ta je jistě dobrým přirovnáním pro začátek i konec. Když se narodíme, opona jde nahoru a na konci života opona jde dolů. Mezitím je nám přidělena role, kterou máme v tomto vymezeném čase zahrát. Náš Režisér nás dobře vede, ale záleží na nás, jestli dbáme jeho rad a jak se své životní role zhostíme.

Sám jsem občas navštěvoval divadelní představení, to bývá někdy veselé, které potěší a pobaví jako v životě. Někdy bývá dramatické a vede k zamyšlení, tak jako i v životě. A jindy je celé vystoupení mdlé a bezduché, i tak to někdy v životě bývá. A to by potom návštěvník přivítal, kdyby už opona šla raději dolů.

Když se ovšem odehrálo největší drama v dějinách lidstva, opona nešla nahoru ani dolů. Opona se roztrhla. A je výslovně psáno: „od shora dolů se roztrhla“. Čímž je naznačeno, že se neroztrhla rukou lidskou. Přesto hlavní představitel, v očích mnohých přihlížejících, prohrál naprosto všechno, včetně svého života. Ale v příštím okamžiku se stal absolutním vítězem nade vším a nade všemi.

Od této chvíle se už nebude hrát podle starého scénáře: „oko za oko, zub za zub...“, ale už je psán scénář nový: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou...“

„Teď máme volný přístup do svatyně Ježíšovou krví, touto cestou pro nás otevřenou, novou a živou, skrze oponu, to znamená: skrze jeho tělo.“ (Žid 10, 20)

On je k nám obdivuhodně velkorysý. Není hříšníka, kterému by neodpustil, ale každého přijímá s vroucí láskou jako své milované dítě. Jak nešťastně chybují ti, co o to nestojí. Proto my, co jeho lásku s vděčností přijímáme, žijme tak, abychom mu tuto vděčnost dávali svým životem najevo. Kéž bychom si za svoji přidělenou roli zasloužili potlesk, až půjde opona dolů.

Karel Kříž

Informace z pastorační rady farnosti

Přítomni: otec Tomáš, otec Václav, Miloš Jansa, Marcela Životová, Slávek Večeřa, Marie Čermáková Tomanová, Jana Krejcarová, Alexandra Maňurová, Jiří Šplíchal

Omluvena: Marie Chaloupková

Odhlásila se: Veronika Havlenová

- 1) Otec Tomáš setkání zahájil modlitbou. Poté nám povyprávěl o kněžské pouti ve francouzském Arsu. Kde proběhla rekolekce kněží s biskupem Pavlem Konzbulem. Bylo to setkání přibližně osmdesáti kněží z brněnské diecéze.
- 2) Miloš zmínil, že není třeba se zatím aktuálně vracet k výuce náboženství na druhém stupni. Nejen členové pastorační rady se mají snažit přispívat články do farního zpravodaje. **Uzávěrka dalšího čísla bude 2. 6. 2026.** Příspěvky pošlete na M. Čermákové Tomanové.
- 3) Zaměřili jsme se na organizaci velikonočních obřadů. Chránový sbor bude zpívat na Květnou neděli a všechny velikonoční bohoslužby. Během Velikonoc bude ministrovat mládež pod vedením Alexe, Alex podle potřeby osloví některého z kostelníků, který by mu pomohl s organizací. Dále by bylo dobré oslovit a začlenit i jiné z řad mládežníků, kteří prozatím nenašli odvahu k ministrování a pozvat i ministranty z Myslibořic do zapojení služby u oltáře. Pastorační rada odsouhlasila, že během sobotní vigilie se bude číst všech sedm čtení.
- 4) Dalším bodem bylo propojování farností Jaroměřice a Myslibořice, ačkoli je v pastorační radě i farnice z Myslibořic, většinou se probírají záležitosti Jaroměřic. Tím že v Myslibořicích zanikla fara, vznikly na jejím pozemku Farní byty svaté Anežky, je jednoznačně dáno, že zde už kněz nikdy nebude. S úbytkem kněží dochází a dále bude docházet ke slučování farností, což se týká i těch našich dvou. Již nyní bychom měli pracovat na vzájemném propojení a vytváření společenství. Farníci z Myslibořic si váží a cení pomoci ochotných farníků z Jaroměřic při brigádách na Domu svaté Anežky. Dalším našim úkolem je pořádat vzájemná setkání, posezení či Farní ples k prohlubování vzájemných vztahů obou farností.
- 5) Miloš navrhl, že by bylo dobré občas do farního zpravodaje zveřejnit dění a témata pastorační rady. První svaté přijímání se uskuteční 31. 5. 2026, bude zpívat schola, svátost smíření proběhne 29. 5. 2026 v 17.00 hodin. Z farnosti Jaroměřice se připravují 3 děti, jedna nepokřtěná dívka, která navštěvuje náboženství projevila zájem o udělení svátosti křtu a přijetí svátosti eucharistie. Pokud ze strany rodičů bude iniciativa docházet s dívkou na přípravy přijetí obou svátostí, nebude problém, aby jí je otec Tomáš udělil. To znamená, že by byly 4 děti z Jaroměřic, 2 děti z Myslibořic, pokud se domluví, že tato slavnost proběhne společně v kostele sv. Markéty, a jedno dítě z Babic, jelikož v termínu babického sv. přijímání bude rodina na dovolené. Jeden chlapec zase přijme tuto svátost ve farnosti Moravské Budějovice. Alexandra připraví přímluvy a slavnostní průběh mše svaté. Po domluvě jí během mše budou asistovat holky Žákovy nebo Kuchařovy. Památeční listy připraví Lenka.
- 6) Noc kostelů bude letos probíhat v sousední farnosti Moravské Budějovice, proto u nás nebude.
- 7) Blahořečení Jana Buly a Václava Drboly 6. 6. 2026 proběhne slavnost blahořečení na brněnském výstavišti, zájemci se musí registrovat přes webové stránky biskupství. Z naší farnosti bude vypraven autobus. V neděli 7. 6. 2026 bude pouze mše svatá v Lukově, kde celé děkanství slavnostně oslaví blahořečení těchto dvou mučedníků. Také bude možnost jet autobusem. Relikviář Otmar Olivy bude zatím dočasně v Brně v katedrále, k nám se přesune v podzimních měsících letošního roku. Nyní zvažujeme možnosti návštěvy poutníků během průvodcovské služby.
- 8) Biskupství ohledně blahořečení zaměstnalo tým lidí, kteří se tomuto tématu věnují. Vznikl např. komiks Nepřemožení, putovní bannerová výstava a v našem městě a na Petrově bude nainstalována zážitková hra. V kapli svatého Josefa bude příští rok instalována expozice zaměřená na babické procesy. Z tohoto důvodu by měl být v kapli odstraněn oltář. Tuto záležitost nyní řeší na biskupství. Katolické gymnázium Třebíč připravuje akci pro mladé v předvečer Seslání ducha svatého včetně „přespávačky.“ Jirka přiveze leták, zpropaguje v kostele a pošle i Veronice Lojdové.
- 9) Členové pastorační rady se dohodli, že den setkání pastorační rady se měnit nebude a bude probíhat stále ve středu. Termín se v lepším případě naplánuje vždy na konci probíhající rady. Příští pastorační rada bude 6. 5. 2026 v 18.00 v KFC.

Pozvánky

Loutkohrátky
 „Vraťme loutky do pohádky“

26. dubna 2026 v 15 hodin

Lidový dům
 v Jaroměřicích nad Rokytnou

Host: **Mgr. Kateřina Maloušková (loutkoherečka)**

Akce je pro děti i dospělé
Vstupné zdarma!

Více informací na tel.: 608 558 266

NADACE VIA

Loutkohrátky – vraťme loutky do pohádky

Srdečně Vás zveme na jedinečné setkání s loutkami, které potěší malé i velké. Přijďte si vyzkoušet, jak se vodí loutky, jak ožívají v rukou loutkoherce a jak se z obyčejného příběhu stává kouzelná pohádka.

Čeká vás hravý workshop, během kterého si společně s loutkoherečkou Mgr. Kateřinou Malouškovou osvojíme základy práce s marionetami a zapojíme se do jednoduchého divadelního příběhu. Do hry se mohou zapojit všichni – děti i dospělí – a dát tak starým loutkám nový život.

Akce navazuje na projekt obnovy a adopce historických loutek a je krásnou příležitostí, jak se s nimi znovu setkat, poznat jejich kouzlo a stát se na chvíli součástí pohádky.

Setkáme se **26. dubna 2026 od 15 hodin v Lidovém domě v Jaroměřicích nad Rokytnou.**
Vstup je zdarma.

Více informací obdržíte na telefonním čísle 608 558 266.

Těšíme se na všechny!

Marie Čermáková Tomanová

BENEFIČNÍ
KLAVÍRNÍ KONCERT

♡ pro Elenku a Jiříka ♡

17. května 2026 v 15 hodin

Kostel sv. Markéty
 Jaroměřice nad Rokytnou

Vystoupí: **Justýna Černá**

Vstupné: dobrovolné
 Výtěžek z koncertu bude věnován nemocným dětem.

Elenka: <https://donio.cz/elenska-vyhrala-boj-o-zivot-ted-bojuje-o-prvni-kroky>
 Jiřík: <https://donio.cz/nadeje-pro-jirika>
 Tel.: +420 608 558 266

BENEFIČNÍ KLAVÍRNÍ KONCERT
pro Elenku a Jiříka

Srdečně vás zveme na benefiční klavírní koncert mladé klavíristky Justýny Černé, který se uskuteční v kostele sv. Markéty v Jaroměřicích nad Rokytnou.

- Datum: **17. května 2026**
- Čas: **15:00 hod.**
- Místo: **Kostel sv. Markéty, Jaroměřice nad Rokytnou**
- Vstupné: **dobrovolné**

Justýna Černá se hře na klavír věnuje již od svých pěti let. V současnosti je žákyní 9. ročníku základní školy v Moravských Budějovicích a připravuje se na studium na střední pedagogické škole.

V rámci koncertu zazní skladby různých stylů a období:

- Jeanine Yeager - Fantasia
- Johann Pachelbel - Canon in D
- Andrew Lloyd Webber - Memory
- Bedřich Smetana - Georginen polka
- Paul de Senneville - Ballade pour Adelline
- Ludwig van Beethoven - Sonata quasi una Fantasia
- Yiruma - Sonata quasi una Fantasia
- Yamm Tiersen - Comptine d'un autre été

Vstupné je dobrovolné a celý výtěžek bude věnován na pomoc nemocným dětem – Elence a Jiříkovi. Detailní informace o dětech najdete zde:

- <https://donio.cz/elenska-vyhrala-boj-o-zivot-ted-bojuje-o-prvni-kroky>
- <https://donio.cz/nadeje-pro-jirika>

Přijďte podpořit dobrou věc a užít si příjemné odpoledne s hudbou.

Těšíme se na vás!

Marie Čermáková Tomanová

Slavnostní otevření sociálních bytů v Myslibořicích dne 7. 3. 2026

Důstojný život pro 17 lidí

Farář Tomáš Holcner by byl rád, kdyby mohl být přístup farnosti vzorem i pro ostatní. Myslibořické byty, které si v sobotu 7. 3. 2026 mohla prohlédnout veřejnost, nabídnou důstojný život 17 lidem. Stavěné byly z dotací a vyšly na více než 24 milionů korun.

„Farářů v českých zemích ubývá a far, které jsou v podobné situaci, jako byla ta v Myslibořicích, je poměrně velké množství. Tak pokud bude dotační program zachován a žadatelé budou moci být církev, jsem přesvědčen, že to může být inspirací pro další farnosti - podívejte, dokázala to jedna malá farnost a vesnice na Vysočině, proč bychom to nedokázali my,“ řekl Holcner.

Cestu k bytům popsal jako příběh zázraků, při kterém se skloubil záměr státu podporovat sociální bydlení s posláním církve, do kterého patří charita. Ocenil i přístup ostatních zainteresovaných včetně projektanta, dodavatelské firmy nebo úředníků.

Šest bytů pro rodiny i seniory

V šesti bytech budou žít početné rodiny s dětmi i senioři. Farnost jim nabídla pětiletý nájem v měsíční výši 80 korun za čtvereční metr. Přízemní objekt, který tvarově odkazuje k původní faře, je zateplený a vytápěný plynem, ohřev užitkové vody zajišťují kolektory. Všechno s cílem zajistit nízké provozní náklady.

Dům bude mít svého správce a dohodnutá je také spolupráce s pracovníci, která bude obyvatelům pomáhat se sociálními službami.

Svépomocí ještě farníci u bytů upravili nádvoří, které zčásti uzavírá stodola. Do dvou let by mohla být opravená a sloužit farnosti jako společenská místnost. S nádvořím má sloužit i jako komunitní centrum.

Nájemníci bytů navíc dostanou možnost využívat přilehlou farní zahradu.

Den otevřených dveří

V sobotu 7. března od 10.00 hod. uspořádala farnost Den otevřených dveří s hudebním doprovodem. Zúčastnil se ho i moravskobudějovický děkan Miloš Mičánek nebo zástupci obce a dodavatelské firmy. „Zvlášť místní, kteří stavbu sledovali jen zvenčí, byli zvědaví, jak to vypadá. Přejde mi správné, hlavně na malé obci, je k tomu dílu přizvat, že je to dílo i Myslibořic a nás všech. Proto mám tu vizi, že nádvoří bude časem zpřístupněno, aby to bylo komunitní místo,“ dodal Holcner.

Myslibořická fara nebyla památkově chráněná, proto jí bylo možné strhnout. Nový dům na jejím místě se podařilo po 11 měsících stavby zkolaudovat loni v prosinci.

Slavnostní otevření sociálních bytů v Myslibořicích dne 7. 3. 2026

Pořad bohoslužeb

17. týden		20. - 26. duben 2026	
Pondělí	sv. Hugo		
20. 4.			
Úterý	18.00 setkání farních akolytů v kostele v Moravských Budějovicích		
21. 4.	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Leonid		
22. 4.	7:30	Jaroměřice	- za rodinu Smíškovu
Čtvrtek	Svátek sv. Vojtěcha		
23. 4.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek	sv. Jiří		
24. 4.	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Miroslava Dvořáka, otce a živou a zemřelou rodinu Dvořákovu - za Antonína Čecha a přízeň
Sobota	Svátek sv. Marka		
25. 4.			
Neděle	4. neděle velikonoční. Natáčení dokumentu ČT pro křesťanský magazín		
	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za manžele Krulovy, manžele Vostalovi a Karla Mutla, - na poděkování za dar života - za Janu Čechovou
	19:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Klímovu, Burianovu a Marii Rádlovou
18. týden		27. dubna – 3. května 2026	
Pondělí	sv. Zita		
27. 4.			
Úterý	sv. Petr Chanel - sv. Ludvík Maria Grignon		
28. 4.	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa	Svátek sv. Kateřiny Sienské		
29. 4.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek	sv. Zikmund		
30. 4.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>

Pátek 1. 5.	Dělník sv. Josef		První pátek v měsíci/návštěva nemocných
	14:30	Příložany	- na společný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Hobzovu, Haterovu, Vlčkovu a duše v očistci
Sobota 2. 5.	sv. Atanáš		
	17:00	Jaroměřice	- pobožnost první soboty
Neděle 3. 5.	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ		Křestní neděle/Sbírka na opravy a podporu pastorace
	8:00	Myslibořice	- za farnost - za rodiče Křížovy, syna s manželkou a rodinu Ondrákovu
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Mons. Dr. Františka Vorlíčka a farníky z Vacenovic - za Marii a Bohuslava Černých a Františku Vyškovskou - za živou a zemřelou rodinu Říhovu, Plíškovu, Pekárkovu a duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
19. týden			4. – 10. května 2026
Pondělí 4. 5.	sv. Florián		
Úterý 5. 5.	sv. Gothard		
	18:00	Jaroměřice	- za Bělu Šulovu a manžela, za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 6. 5.	sv. Jan Sarkander		
	7:30	Jaroměřice	- na poděkování za 50 let společného života a 70 let života
Čtvrtek 7. 5.	sv. Benedikt II.		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 8. 5.	Panna Maria, Prostřednice všech milostí		
	19:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Mikulovu, Vejtasovu a duše v očistci
Sobota 9. 5.	sv. Hermus		
			Farní pout' smíření
Neděle 10. 5.	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ		
	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za živou a zemřelou rodinu Linhartovu, Barvířovu, Pálenských, Stohlovu a duše, na které nikdo nepamatuje - za manžela a syna, za rodiče Kremláčkovi a Dobešovi, rodiny Nahodilovu, Dvořákovu a Havlíkovu - za Andělu a Vladimíra Pasekovy, za Karla a Helenu Pavelkovy a duše, na které nikdo nepamatuje
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
20. týden			11. – 17. května 2026
Pondělí 11. 5.	sv. Ignác z Láconi		

Úterý	sv. Pankrác, sv. Nereus a Achilleus		
12. 5.	18:00	Jaroměřice	- za rodinu Vojtěcha Česneka <i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Ondřej Hubert Fournet		
13. 5.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- večer Chval - čas chvály a díky s písněmi
Čtvrtek	Svátek sv. Matěje, apoštola		Rekolekce Moravské Budějovice
14. 5.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek	sv. Žofie		
15. 5.	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota	Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech		
16. 5.			
Neděle	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ		
	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za živou a zemřelou rodinu Křištofovu, Smutných, Kohoutovu a duše v očistci - za rodinu Novotnou, Tomanovu a Popelkovu - za Milana Kosteleckého a živou a zemřelou rodinu Kosteleckou
	15:00	Jaroměřice	- Benefiční koncert
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
21. týden		18. – 24. květen 2026	
Pondělí	sv. Jan I.		
18. 5.			
Úterý	sv. Petr Celestýn		
19. 5.	18:00	Jaroměřice	- za Arnošta a Andělu Šabatkovi a přízeň <i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Klement M. Hofbauer, sv. Bernardin Sienský		
20. 5.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek	sv. Ondřej Bobola		
21. 5.	15:30	Myslibořice	- na společný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 20. 5. - 74 let výročí od poprav P. Jana Buly <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek	sv. Julie		
22. 5.	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za rodinu Smíškovu a duše v očistci
Sobota	sv. Jan Křtitel de Rossi		
23. 5.			

Neděle 24. 5.	Slavnost Soslání Ducha Svatého		
	8:00	Myslivořice	- za farnost -za živou a zemřelou rodinu Kubjátovou a Drdovou
	9:30	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i> - za Karla a Marii Nedvědických, živou a zemřelou rodinu Nedvědických a Louckých -za celou rodinu Hálovu a duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
22. týden			25. – 31. května 2026
Pondělí 25. 5.	sv. Beda Ctihodný, sv. Řehoř VII., sv. Marie Magdaléna de Pazzi		
Úterý 26. 5.	sv. Filip		
	18:00	Jaroměřice	- na úmysl dárce a duše, na které nikdo nepamatuje <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 27. 5.	sv. Augustin z Canterbury		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 28. 5.	sv. Emil		
	15:30	Myslivořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svatě tichá adorace</i>
Pátek 29. 5.	sv. Maximin		
	Noc kostelů /v Jaroměřicích nebude/		
	19:00	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i> - za manžela Zdeňka Otevřela, za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
Sobota 30. 5.	sv. Zdislava		
Neděle 31. 5.	Slavnost Nejsvětější Trojice		
	1. SVATÉ PŘIJMÁNÍ JAROMĚŘICE		
	8:00	Myslivořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i> - za živou a zemřelou rodinu Maňurovu a za duše v očistci - za rodiče Nedvědickovy, celou přízeň a za duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
23. týden			1. – 7. červen 2026
Pondělí 1. 6.	sv. Justin		
Úterý 2. 6.	sv. Marcelin a Petr		
	18:00	Jaroměřice	- <i>volný úmysl</i> <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 3. 6.	sv. Karel Lwanga a druhové		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 4. 6.	sv. František Caracciolo		
	15:30	Myslivořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svatě tichá adorace</i>

Pátek 5. 6.	sv. Bonifác		První pátek v měsíci/návštěva nemocných
	14:30	Příložany	- za farnost
	19:00	Jaroměřice	- za rodiče Gallovy a duše v očistci
Sobota 6. 6.	sv. Norbert		
	14:00	Brno	- Liturgie prohlášení za blahoslavené kněze Jana a Václava
Neděle 7. 6.	10. neděle v mezidobí		Křestní neděle/Sbírka na opravy a podporu pastorace
	10:00	Lukov	- společná mše svatá našeho děkanství se společným obědem v Lukově V Jaroměřicích a Myslibořicích dopolední mše svatá nebude!!! - na společný úmysl - za rodiče Polanských, dceru Annu a duše v očistci - za Miroslava Dvořáka, syna, rodiče a sourozence - za živou a zemřelou rodinu Krotkých, Svobodovu a duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

24. týden			8. - 14. června 2026
Pondělí 8. 6.	sv. Medard		
Úterý 9. 6.	sv. Efrém Syrský		
	18:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Chocholoušovu, Tomanovu a Reslovu <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 10. 6.	sv. Maxim		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- večer Chval - čas chvály a díky s písněmi.
Čtvrtek 11. 6.	sv. Barnabáš		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 12. 6.	sv. Jan z Fakunda		
	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota 13. 6.	sv. Antonín z Padovy		
	19:00	Jaroměřice	Koncert GooD Work – křesťanský koncert
Neděle 14. 6.	14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- za rodiče Večeřovy
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za rodiče Salákovy, jejich zemřelé, příbuzné a za žijící rodiny Salákových a Ježkových - za živou a zemřelou rodinu Němcovu, Kandusovu, Kabelkovu, manžela a vnuka - za Antonína a Marii Vocílkovi, dceru Marii, Janu Zoufalou a duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

Blahořečení

Ostatky Václava Drboly putují ze starovičského hřbitova do Brna. Ošetří je relikviarista z Vatikánu

Zástupci biskupství dnes společně s odbornou komisí provedli vyzvednutí ostatků mučedníka Václava Drboly ze hřbitova v jeho rodných Starovičkách. Tento úkon je součástí kanonického ohledání ostatků (recognitio canonica), tedy liturgicko-právního aktu, který se v církvi koná v souvislosti s blahořečením. Po jeho dokončení budou ostatky převezeny do Brna k odbornému ošetření a přípravě k veřejné účtě.

Obřad byl zahájen modlitbou a liturgickým úkonem v kostele sv. Kateřiny ve Starovičkách a následně pokračoval na místním hřbitově. „Nejedná se o běžnou exhumaci, ale o zvláštní liturgický a právní akt, který má v církvi dlouhou tradici. Již první křesťané slavili eucharistii na hrobech mučedníků a uchovávali jejich památku jako svědectví víry. Také dnes jsou ostatky blahoslavených a svatých předmětem úcty, neboť odkazují na vítězství Krista v jejich životě,“ uvedl Mons. Karel Orlita, soudní vikář a vedoucí procesu blahořečení Jana Buly a Václava Drboly.

Na hřbitově byly ostatky vyjmuty z rodinného hrobu za přítomnosti odborné komise složené z archeologa, soudního lékaře, notáře a dalších spolupracovníků, v souladu s předpisy církevního i světského práva. Ověřena byla rovněž identita uložených ostatků na základě archivních údajů a hřbitovní dokumentace.

„Když se rodiče dozvěděli z novin, že byly nalezeny urny, mezi nimi i urna s popelem Václava Drboly, označená jeho jménem a datem narození, vydali se po politickém uvolnění roku 1968 do Brna, aby ji vypátrali. Urnu se jim tehdy podařilo získat od pracovníka hřbitovní správy, který ji měl uloženou ve skladu. Přivezli ji domů a po dlouhá léta ji uchovávali v soukromí, s vědomím nejisté situace a možného zásahu ze strany režimu. Teprve v červenci roku 1984 byla urna v tichosti vložena do rakve mého tehdy zesnulého otce a uložena v rodinném hrobě na místním hřbitově. O to více si dnes vážíme toho, že ostatky mohou být důstojně vyzvednuty a připraveny k veřejné účtě,“ uvedl synovec Václava Drboly Josef Holacký.

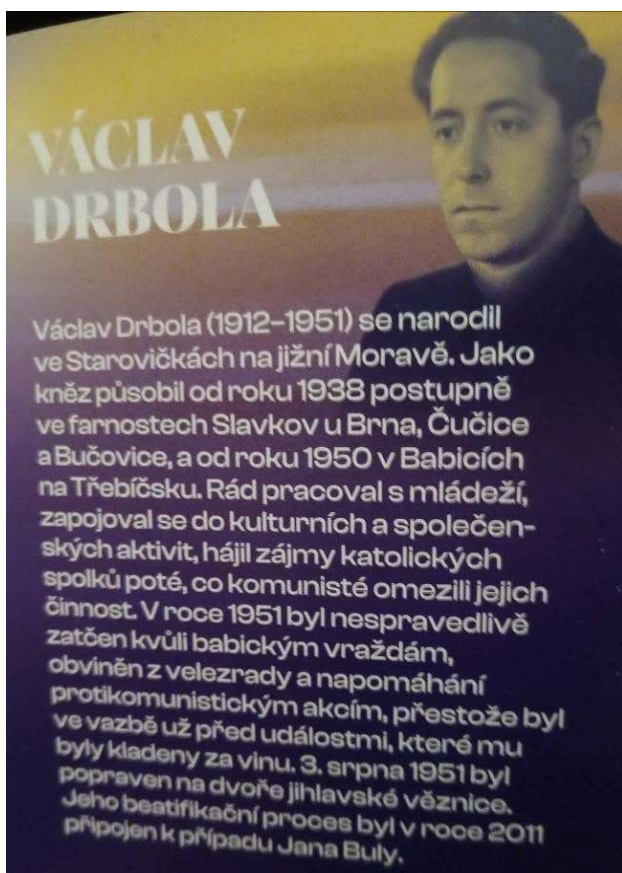
Po otevření pohřební schránky a základním ohledání v kostele ve Starovičkách budou ostatky převezeny do Brna, kde proběhne jejich odborné ošetření a příprava relikvií pod vedením zkušeného relikviaristy. Následně budou připraveny k vystavení při slavnosti blahořečení v sobotu 6. června. Po slavnosti budou ostatky uloženy v relikviáři v chrámu sv. Markéty Jaroměřických nad Rokytou, který pro tento účel vytváří akademický sochař Otmar Oliva.

Ostatky kněze Jana Buly se dosud nepodařilo nalézt. V připravovaném relikviáři budou proto symbolicky zastoupeny částmi jeho dochovaného prmičnického ornátu.

(Foto: Vojtěch Hlávka, Člověk a víra)

Slavnost blahořečení Jana Buly a Václava Drboly, prvních mučedníků moderní české historie, se uskuteční 6. června 2026 na brněnském výstavišti.

Oba byli v 50. letech popraveni komunistickým režimem a dnes jsou připomínáni jako svědci odvahy a odpuštění.

Dne 6. června 2026 od 8:00 do 18:00 proběhne v Pavilonu P a Z na Brněnském výstavišti celodenní otevřený program pro širokou veřejnost – jednotlivce, rodiny s dětmi, mladé i seniory.

Součástí programu bude živá hudba, svědectví, divadelní vystoupení a krátká zamyšlení. Připraven je také doprovodný program pro rodiny s dětmi včetně dětské zóny a sportovišť. Vrchol dne bude tvořit slavnostní mše svatá, které bude předsedat kardinál Michael Czerny, rodák z Brna, za účasti kněží z České republiky i zahraničí.

Během dne vystoupí Petr Špaček & band, Barbora Černošková, Josef Prokeš, Pavel Konzbul, Schola brněnské mládeže – SBM, kapela Brouci a další hosté.

Vstupné je dobrovolné. **Registrace je nutná a zajišťuje místo v hale i plynulý vstup bez čekání.**

Pomoc s registrací na blahořečení na recepci v kostele sv. Markéty, na blahořečení bude vypraven autobus z naší farnosti.

Více informací o programu a odpovědi na často kladené otázky jsou k dispozici na webu www.buladrbola.cz

MODLITBA

Pane Ježíši, náš Pastýři a Příteli, děkujeme Ti za život a svědectví kněží Jana a Václava, kteří odpověděli na Tvé volání a věrně Ti sloužili i tvářív v tvář utrpení a smrti. Jejich statečnost, pokora a důvěra v Tebe jsou pro nás inspirací a výzvou.

Prosíme Tě o dar živé a zralé víry za všech okolností. Dej nám sílu k lásce, která odpouští, i když je to těžké, a odvalu k vytrvalému hledání pravdy. Připomínej nám, že s Tebou nejsme nikdy sami.

Ať nás příběh kněží Jana a Václava osloví a posílí na cestě k Tobě.

Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků.
Amen.

Rozhovor

Tentokrát nám poskytli rozhovor manželé Michaela a Bohumil Potůčkovi z Myslibořic.

Můžete nám přiblížit vaši rodinu, jak jste se seznámili, kolik máte dětí a co děláte?

B: Známe se od dětství. Pocházím z Hrotovic, kam se Michaela přestěhovala právě z Jaroměřic. Často jsme se potkávali, a to nejenom ve škole, ale i u nás doma, protože kamarádila s mojí mladší sestrou. Studovali jsme stejnou střední školu (chem. průmyslovku) v Brně. Pak se naše cesty na pár let rozdělili, abychom se znovu později potkali v Praze.

M: Ačkoliv jsme oba původně směřovali k jinému povolání, než dnes vykonáváme, tak si troufám tvrdit, že jsme se v našich zaměstnáních našli. Bohumil pracuje jako voják z povolání u Hradní stráže jako velitel čety. V podstatě tam zastává stejnou funkci jako u nás doma. Dohlíží na ně, radí jim a má je všechny na starosti. Já pracuji jako vedoucí školní jídelny u nás v Myslibořicích. Vymýšlím, jak a co uvařit, aby to korespondovalo se zdravým stravováním a děti to jedly. Donedávna jsem to řešila jen v rámci své rodiny, nyní to praktikuji jen ve větším měřítku.

B: Před první pusou jsem Michaele sdělil, že chci velkou svatbu a šest dětí. Překvapivě jí to neodradilo. Rád držím slovo a následně nám skutečně bylo požehnáno. Mezi dětmi máme většinou rozestup 17 měsíců, tak mají k sobě velmi blízko ve všech směrech a nikdo u nás doma není sám. Vojtěchovi bude za měsíc 14 let, Barboře je 12, Teodoře 11, Ondřej oslaví v červnu 10. narozeniny, Honza má 8 let a nejmladšímu Markovi je 5. Rádi a hodně si spolu povídáme. Dlouho jsme doma neměli TV, ani teď ji nesledujeme pravidelně. O víkendu si děláme filmové večery, na které se těšíme celý týden. Všichni máme rádi pohyb, snažíme se děti vést ke sportu, společně často vyrážíme na víkendy za turistikou. Je to drahocenný čas, který máme jen pro sebe bez rušivých elementů.

Jak tohle všechno zvládáte?

B: Naše rodina nás učí hlavně trpělivosti, zdokonalujeme naše vyjednávací schopnosti a vede nás k velké kreativitě. Snažíme se eliminovat negativa velké rodiny a zvýraznit ta pozitivní. Vždycky u nás každý najde partáka pro jakoukoliv činnost. Ať si chce zahrát fotbal, jít si zacvičit, zahrát deskovou hru nebo stavět z lega.

M: Já na tuhle otázku vždy odpovídám stejně a to, že normálně. Nebo v to alespoň doufám. Stejně jako v jiných rodinách je to někdy složitější, jindy to jde zase jako po másle. Jsem si jistá, že řešíme stejné věci, jako jiní rodiče. Navíc máme to štěstí, že jsou děti zdravé. Současně jsou i samostatné, škola jim jde zatím bez problémů, tak nemáme ani starost s učením. Přiznám se, že ani nevím, co přesně se kdo učí ve škole. Jestli a jak to zvládáme asi budou moct říct jedou naše děti.

B: Já myslím, že to zvládáme celkem dobře. Někdy je znát, že chybí pomocná ruka širší rodiny, ale od začátku našeho vztahu jsme se museli spolehnout jen sami na sebe. To, že jsme na to jen my dva, nás hodně naučilo samostatnosti, organizovanosti a suverenitě.

Michaelo, co nám o sobě řekneš?

M: Je těžké zkusit se nějak definovat. Jako malá jsem měla různé představy a sny o budoucnosti, už od základní školy jsem věděla, co chci jednou dělat a čím být. Dnešní realita je ale naprostým opakem. Často se tomu s Bohumilem smějeme, že vlastně žiji jeho sen a ne ten svůj. Pravdou ale je, že bych ani za nic neměnila. Víím, že jsem přesně tam, kde mám být, a že dělám to, co dělat mám. A navíc mě to naplňuje. V podstatě v jakémkoliv povolání jsme nahraditelní. To, co jsem kdysi chtěla dělat, dělá dnes někdo jiný. A dobře. Ale naše místo v naší rodině za nás nikdo jiný dělat nemůže. Tady jsme nepostradatelní.

Prý nejsi z věřící rodiny, jak ses dostala k víře? A co to pro tebe znamená?

M: K víře jsem se dostala právě přes Bohumilovu rodinu. Léta jsem se kamarádila s jeho sestrou, díky které jsem se s vírou seznamovala. Byla to dlouhá cesta, pomalá, nenásilná. Nevyrůstala jsem ve víře, ale vyrůstala jsem vedle ní. Pokládala jsem si otázky, na které jsem hledala odpovědi sama v sobě nebo ve svém okolí. A i když se mi moc nechtělo (od přírody jsem dost líná), věděla jsem, že to jednou skončí mým přijetím víry oficiálně – křtem. Musela jsem do toho dorůst. Nakonec jsem vstoupila do katechumenátu, když jsme spolu s Bohumilem začali chodit. Potřebovala jsem dospět a pomohlo mi mít vedle sebe jistotu. Víra je pro mě do jisté míry svoboda. Dogmata, nad kterými nemusím přemýšlet, mantinely, které tak prostě jsou. Současně jsou témata, která stále zpracovávám, myšlenky, které ve mně rezonují. Nechávám je uzrát. Na něco postupně odpovědi najdu, některé otázky zůstanou nezodpovězené. Ale to k tomu podle mého také patří. Jsem přesvědčená, že tak to mají i ti, co byli ve víře vychovávaní. Myslím, že mezi námi a naším vnímáním víry není zásadní rozdíl.

(pokračování na straně 21)

Zajímá mě, jak člověk, který nevěřil v Boha a nechodil do kostela a uvěřil, vnímá církev „zevnitř“, lidi v kostele, obřady, různé zvyky atd?

M: Já nedělám rozdíl mezi lidmi z kostela, z církve a nevěřícími. Všude se najdou hodní, ale i ti zlí. Jde pouze o to, že od věřících lidí se více očekává. Podle soudu nevěřících, nemají věřící právo chovat se tak nebo onak. Je to paradox, ale častěji jsou pohoršeni nevěřící věřícími než naopak. Musíme se smířit s tím, že jako věřící nejsme lepší než nevěřící. Hřešíme, děláme chyby, ale bez víry bychom byli horší než jsme nyní. Já jsem se dostala k víře skrze hlavu a ne přes zvyk. Proto v některých zvyklostech těžko hledám hlubší význam než právě jen ten zvyk. Obrazy, ikony, sochy. Jsou pro mě subjektivním vyjádřením víry někoho jiného. Poklekání a modlení u těchto předmětů respektuji, ale není to pro mě projev víry. To, že budu nosit po kapsách růžence a modlitební knížky, neznamena, že je má víra větší než těch ostatních a že jsem lepší člověk.

Bohouši, jaký je tvůj životní příběh než jsi potkal Michaelu?

B: Na rozdíl od Michaely jsem vyrůstal v praktikující katolické rodině. Chodili jsme do kostela nejen my ale i naši prarodiče. Od základní školy jsem ministroval, jezdili jsme na poutě. Víra byla neodmyslitelnou součástí mého života a vždycky jsem ji bral vážně. Řekl bych, že jsem byl i tak úplně normální kluk. V lumpárnách jsem byl na základní ale i střední škole často iniciátorem. Jelikož jsem si ne zvolil správně zaměření střední školy, nemotivovalo mě to pokračovat dál na vysokou. A když přišlo povolání na vojnu, nerozmýšlel jsem se. To jsem ani ještě tehdy netušil, že u vojáků zůstanu dalších dvacet let. A jsem tam stále.

Jak jste se dostali do Myslibořic a jak vás místní přijali?

B: Několik let jsme řešili, kde bydlet. Společně jsme začínali v Praze, ale shodli jsme se, že to není místo pro rodinu. Chtěli jsem se usadit v Třebíči, ale i tam nám to nevyhovovalo. Až nakonec s dvouletou zastávkou v Hrotovicích jsme zakotvili v Myslibořicích. Na internetu jsme objevili veliký dům na prodej a když jsme se na něj byli podívat, hned jsme věděli, že je jako stvořený pro nás. Přímo vedle školy a školky v klidné části obce. Našli jsme zde pro nás úžasně místo k životu. Pořád mám pocit, že jsme na dovolené. Ta dovolená je aktivní, ale to se nevyklučuje. Co se týká přijetí od místních, tak mám pocit, že jsme tu doma odjakživa. Moc dobře se nám zde žije, rádi setkáváme nyní už naše kamarády v obchodě, na fotbale nebo třeba na rodičovských schůzkách. Pro nás je to už domov.

(pokračování na straně 22)

Velká akce u vás byla zbourání staré nevyhovující fary a postavení krásných sociálních bytů. Jak toto dění ovlivňovalo vás osobně i vaši farnost?

B: Při společných brigádách jsme vytvořili intenzivnější společenství nejen s místními farníky, ale i s lidmi z blízkého okolí, kteří přišli nezištně pomoci, aby mohlo toto dobré dílo vzniknout. Řekl bych, že oprava fary pozitivně ovlivnila celou obec.

M: Na nové byty a zrekonstruovanou budovu jsme se moc těšili. Všichni jsme byli zvědaví, jak bude nová fara vypadat. Odvedlo se tam spousta práci. Jsem přesvědčená, že z toho mají všichni upřímnou radost. Trošku jsem ale čekala, že s postavením bytů a nastěhováním nájemníků starosti s farou skončí. Opak je ale pravdou. Přejde mi, že není den, kdy by Bohumil kolem nových bytů něco neřešil... Internet, elektřina, topení, odpady... Stále se objevují nové a nové věci, které je potřeba dořešit. Věřím ale, že se to časem uklidní.

B: Je pravdou, že na faře je pořád co dělat. Čeká nás ještě úprava zahrady a okolí, případně oprava hospodářské budovy na nádvoří pro společná setkání.

Děkujeme ti Miloši za příjemný rozhovor a návštěvu u nás v Myslibořicích. Děkuji za milé přijetí u vás, a také, že jste si udělali čas a měli odvahu nám o sobě něco napsat.

Miloš Jansa

Školení průvodců v Brně

Na začátku letošní sezóny jsme se společně s průvodci vydali na školení, které se konalo na biskupství v Brně.

Po přivítání P. Mgr. Pavla Šenkyříka jsme zahájili program přednáškou zaměřenou na bezpečnost práce, která nám připomněla důležité zásady spojené s péčí o návštěvníky i o svěšené prostory. Následovala odborná část, během níž doc. Pavel Kopeček poutavě představil liturgický prostor – jeho význam, symboliku i jedinečnou hodnotu v kontextu církevního života.

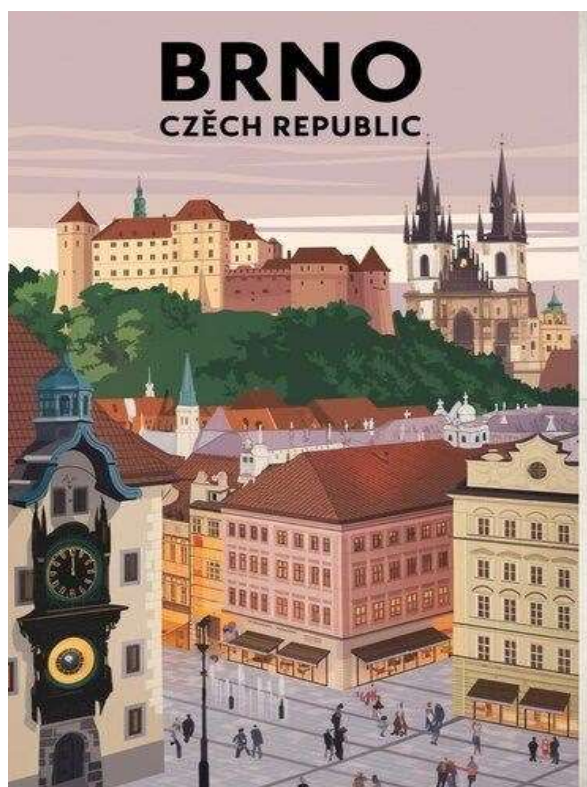
Další blok byl věnován sakrální architektuře a dějinám umění, což nám pomohlo lépe porozumět historickým souvislostem a duchovní hloubce památek, které návštěvníkům přibližujeme. Velmi přínosná byla také prakticky zaměřená přednáška o průvodcovské službě z pohledu církevní turistiky, která nabídla inspiraci, jak naši službu dále rozvíjet.

Nejzábavnější částí programu se však stala přednáška MgA. Lukáše Riegera, pedagoga z brněnské JAMU. Jeho praktická cvičení, zaměřená na práci s hlasem, projevem a schopností zaujmout posluchače, nás nejen pobavila, ale především obohatila o cenné zkušenosti. Některé z těchto technik si jistě budeme pamatovat ještě dlouho :)

Rád bych touto cestou poděkoval všem průvodcům našeho kostela za jejich účast, ochotu se vzdělávat a nadšení pro společnou službu. Těším se na nadcházející sezónu a věřím, že nabyté poznatky společně zúročíme při setkáních s návštěvníky našeho kostela.

kastelánka, Jana Krejcarová

Informační leták farnosti

Redakční rada

P. Mgr. Tomáš Holcner,
e-mail: tomas.holcner@seznam.cz,
mobil: 777831550

Mgr. Marie Čermáková Tomanová,
e-mail: kremca79@gmail.com
mobil: 608558266

Ing. Marcela Životová
e-mail: zivotovamarcela@seznam.cz
mobil: 776265551

Ivo Resl,
e-mail: iiresl@seznam.cz
mobil: 607808609

Tisk nezištně zajišťuje:

tiskařik.cz
+420 608 477 864
Jaroměřice n.R.

Farnost Telč a hudební soubor
Musica animata si vás dovolují pozvat
na koncert moderní duchovní hudby

Charles Norwell HARMONIA LAUDES

Karl Jenkins REQUIEM

K blahořečení mučedníků Jana Buly a Václava Drboly

**neděle 19. dubna 2026 v 17 hod.
kostel Jména Ježíš, Telč**

Soudobý styl duchovní hudby s prvky ethno a world music, jazzu i klasické hudby.

Musica animata, Malý smyčcový orchestr

Vstupné dobrovolné
www.animata.cz

MUSICA ANIMATA
Společnost chrámových hudebníků - TŘEBÍČ

VESAS s.r.o.
STAVEBNÍ FIRMA BRATŘÍ BOBKŮ
Cvičiměřská 43/20
tel./fax: 608 842 193
e-mail: vesas@vesas.cz

**HLEDÁME
DOBROVOLNÍKY
NA ÚKLID KOSTELA.
ZÁJEMCI SE MOHOU
HLÁSIT
U LENKY ŽÁKOVÉ.**

**Na farní pouť
do Slavkovic
9. 5. 2026 je ještě
volných 6 míst.
Cena 750,- Kč.
Podrobnější
informace u Lenky
Žákové.**

Farnost Náměšť nad Oslavou a hudební soubor
Musica animata si vás dovolují pozvat
na koncert moderní duchovní hudby

Charles Norwell HARMONIA LAUDES

Karl Jenkins REQUIEM

K blahořečení mučedníků Jana Buly a Václava Drboly

**neděle 24. května 2026 v 17 hod.
kostel sv. Jana Křtitele
Náměšť nad Oslavou**

Soudobý styl duchovní hudby s prvky ethno a world music, jazzu i klasické hudby.

Musica animata, Malý smyčcový orchestr

Vstupné dobrovolné
www.animata.cz

MUSICA ANIMATA
Společnost chrámových hudebníků - TŘEBÍČ

VESAS s.r.o.
STAVEBNÍ FIRMA BRATŘÍ BOBKŮ
Cvičiměřská 43/20
tel./fax: 608 842 193
e-mail: vesas@vesas.cz

